

краски, които трябва да се даде на Божията слава испуска въ лицата на Блаженните.

Когато слънцето стигне до средния кръг на небето, разлива равномерно свѣтлината на лъчи си по сичкыты мѣста, нъ сичкыты освѣтляемы тѣла сѣ не освѣтляватъ еднакво; тѣ споредъ какъ-то сѣ или по-рѣдки, или по-честы, тѣй по-малко, или по-много приѣматъ озарителната грѣйка на слънчевото свѣтосіаніе; и чистыты (льскавыты) свѣтатъ всесвѣти, прозрачныты же пропущатъ свѣтлината гасна, и какъ-вато си е, а пакъ твърдыты, и отражителныты ѿ отражаватъ, колкото да можатъ да сѣ виждатъ. Нъ кога слънцето посочи лъчи си въ едно чисто огледало, тогазъ не само го освѣтлява, нъ и оцѣ и тѣй самото слънце сѣ види да влиза въ него, и да сѣ вмѣщава тамъ до толко, щото огледалото сѣ не вижда кѣкы като освѣтлено стъкло, нъ сѣ вижда самото слънце, което го освѣтлява. Тамъ е разликата между дрѣгыты освѣтляемы тѣла, и между огледалото; дѣто че дрѣгыты тѣла само свѣтлината на слънцето приѣматъ, а пакъ огледалото приѣма самото слънце цѣло, и испуска зари като слънце.

Подобно незаходимото онова на правдата слънце, което свѣти въ свѣтлоститы на свѣтиты, излива равномерно въ сичкыты дѣхове на Блаженныты невечерната свѣтлина на Божията слава, нъ сичкыты сѣ не освѣтляватъ равно; свѣкой отъ тѣхъ дѣхове приѣма своята си мѣра отъ Божественното свѣтолитіе, като частна една краска отъ блаженното осіаванье; и приѣма или повѣче, или по-малко мѣрата на тѣхъ Божественна свѣтлина, споредъ колкото е приѣмчивъ, то е въ споредъ състояніето, и съразмѣрность-та на своята си чистота. Тѣй дрѣгоаче сѣ освѣтляватъ свѣтити Ангели, които сѣ невещественни дѣси; дрѣгоаче чловѣцити, които сѣ отъ по-дебело естество; и пакъ между Ангелыты съ различенъ образъ сѣ освѣтляватъ Престолити отъ Господствата; Херувимити отъ Престолыты, и Серафимити отъ Херувимыты; и между чловѣциты Апостолити отъ Пророциты; Мъченицити отъ Исповѣднициты, и Дѣвственницити отъ Постнициты; сичкыти сѣ звѣзды на мысленната твърдь, отъ това праведнити ще свѣтнатъ като свѣтила; нъ „звѣзда отъ звѣзда различа въ слабата“ споредъ рѣченіето.

Пресвѣтата Дѣва е между сичкыты Блаженны нескверно огледало на чистота, и непорочность; сичката добра, сичката непорочна, какъ-то ѿ нарича Дѣхъ Свѣтый въ Пѣснь-та; „Всѣ добра е си влѣж-